

[Maigaard.]

EFs bistand — at man på mange måder giver tilskud til profit, man gør det mere profitabelt, man skaber større avancer gennem den bistand, man giver. Derfor vil vi gerne i udvalget se på disse spørgsmål og have dem overvejet ud fra det hovedsigte, at det, det må dreje sig om, må være at give et bidrag til, at der skabes arbejdspladser i Tyrkiet.

Det afsnit, som drejer sig om etableringsret, tjenesteydelser og transport, vil vi også godt kigge på. Skal det forstås sådan, at nu også tyrkiske sygeplejersker skal omfattes af etableringsfriheden? Vi vil gerne have nærmere forklaring på, hvad dette betyder.

Vi er meget kritiske over for afsnittet om arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er et dårligt princip, dette princip om arbejdskraftens frie bevægelighed, det er dårligt for alle, for gæstearbejderne fra ikke så udviklede lande og også for modtagerlandene. En fornuftig gæstearbejderpolitik forudsætter, at man kan styre strømmen af gæstearbejdere. Hvis man ikke kan styre strømmen, så kan man heller ikke føre en fornuftig gæstearbejderpolitik. Derfor er vi meget, meget skeptiske over for netop dette punkt i aftalen. Aftalen har jo som mål, at der skal skabes fri bevægelighed af arbejdskraft mellem Tyrkiet og EF. Vi har ikke noget imod, at man giver de tyrkiske gæstearbejdere, der er i EF, rettigheder som EF-lønmodtagere, altså giver dem de rettigheder, som vandrende arbejdstagere fra de forskellige EF-lande har rundt omkring i EF-området. Det vil vi godt være med til; men vi synes, det er vigtigt og afgørende, at man kan styre strømmen af gæstearbejdere for at kunne føre en fornuftig gæstearbejderpolitik.

Vi har mærket os, at der omkring dette spørgsmål skal være enstemmighed i associeringsudvalget, og derfor vil vores holdning til hele aftalen i høj grad være afhængig af, hvordan regeringen stiller sig til spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægelighed, det vil altså sige til mulighederne for at bruge enstemmighedsprincippet i associeringsudvalget omkring dette spørgsmål.

Poul H. Møller (KrF):

Da vor ordfører er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg på kristeligt folke-

partis vegne give vor tilslutning til, at denne associeringsordning bliver ratificeret. Vi finder, det er en ganske naturlig ting, som vort medlemskab i EF forpligter os til, og vi tilsiger vor tilslutning til forslaget.

Ib Nørlund (DKP):

Som det er blevet sagt så ofte, så det vel er blevet forstået, er denne ratifikation en følge af EF-tilslutningen. Deraf drager vi den logiske følgeslutning, at da vi var imod den og er imod hele den politik, så kan vi heller ikke støtte gennemførelsen af denne ratifikation, så meget mere som det jo udtrykkeligt er sagt, at den tilsigter at udvide EF også med Tyrkiet.

Alligevel har jeg et par bemærkninger. Den første angår selve tidspunktet for gennemførelsen af denne ratifikation. Det er blevet nævnt, at kun 4 EF-lande har været på pletten, og jeg synes også, at det dog har en politisk side, fordi man foretager dette fra dansk side nu, på et tidspunkt hvor Tyrkiet for ikke så længe siden har bidraget til at skabe et nyt højspændingsområde i Europa eller Europas udkant — jeg tænker på Cypern — og netop for øjeblikket befinder man sig på et stadium af temmelig vanskelige forhandlinger omkring dette. I denne situation forekommer det os, at det ikke er særlig påkrævet at vise en aktivitet fra dansk side, som kan tages som en stilfærdig støtte til det, der har været den tyrkiske regerings politik.

En anden side af sagen er, at det, man med denne ratifikation formelt påbegynder, er jo at oprette EF-forbindelser til Tyrkiet overhovedet. Det er rigtigt, at i diskussionen her i landet spillede det en særlig rolle, hvad princippet om arbejdskraftens fri bevægelighed ville betyde netop på dette område. Som bekendt er netop det tyrkiske gæstearbejderkontingent blandt de største, og det vil altså gradvis nu komme til at virke på andre betingelser, altså som om de kom fra et EF-land. Det rejser en række problemer og skærper andre problemer, som jeg synes det må være rigtigt at få undersøgt i udvalget. Som det er påpeget, kan der netop under de nuværende beskæftigelsesforhold også opstå sociale sikkerhedsproblemer. Her kan der også opstå nogle urimeligheder.

Disse spørgsmål vil jeg altså mene burde